

gjort, men jeg synes, at naar det skal være saa galt, saa skulde det ærede Medlem her i Hovedstaden foregaa hele Landet med et godt Eksempel og oprette en kommunal Bepispning alene for Kommunal-kassens Midler. Nej, jeg nærer ingen Mistillid til Kommunalraadene! Men jeg ønsker heller ikke at give dem en Ret, som de maaske helst ville være fri for. Lad de kommunale Raad komme med en Begæring om at faa en udvidet Ret; lad der foreligge et Ønske fra deres Side derom, saa er det en anden Sag. Saa kunne vi tales ved om den Ting. Jeg ønsker, som sagt, ikke at paanøde dem hverken nogen Rettighed eller Pligt, som de ikke selv synes om.

Bluhme: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet i denne Sag, men efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), maa jeg dog sige et Par Ord for at klare min Stilling til Sagen. Jeg har ved Sagens Behandling i Fjor her i Tinget allerede udtalt min Mening saa tydeligt, at jeg ikke havde anset det fornødent at blande mig i Diskussionen. Det er altid med ublandet Glæde, at de fleste her i Salen høre det ærede Medlem tale. Man faar altid meget klar og bestemt Besked om, hvor det ærede Medlem *ikke* staar, hvor han staar, faar man derimod ikke altid at vide.

Det ærede Medlem udtalte klart og tydeligt, at han ikke kunde være med til at støtte de Bestræbelser, der fra det Partis Side, jeg tilhører, gaar ud paa — som han sagde — at forøge de kommunale Byrder det mest muligt. Han udtalte, at han aldeles ikke kunde være med til at vedtage en saadan Lov, som det var umuligt for Kommunalbestyrelserne at udføre. Med sin store Kendskab til alle Fag, selv ogsaa til Restaurationsfaget, udviklede han nøjere, hvorledes Kommunalbestyrelserne vilde blive stillede, og navnlig udviklede han udførligt, hvor vanskeligt det var for Kommunalbestyrelserne at skelne den Grænse, hvor ikke alle Børns Maver vare fyldte. Jeg protesterer imod den Opfattelse, det ærede Medlem har af Kommunalbestyrelsernes Dygtighed. Jeg har for min Part den største Tillid til vore Kommunalbestyrelser. Jeg tror, at de have vist, at de ere i Besiddelse af meget stor Dygtighed, fuldkommen tilstrækkelig til at kunne klare alle de Ærter, Lovgivningen stiller til dem at klare. Baade Kommunalbestyrelserne paa Landet og i Byerne have vist det, og

der bør ikke fra dette Tings Side komme Bebrejdelser over for dem for manglende Dygtighed. Hvis Kommunalbestyrelserne finde det hensigtsmæssigt at bispise Børnene, have de efter denne Lov Ret dertil. De skulle nok vide at ordne denne Sag paa den for Kommunen og Børnene hensigtsmæssigste Maade. Saa stor Dygtighed tror jeg, de have. I ethvert Tilfælde, skønt jeg ikke giver mig af med kulinariske Kunster og Restaurationsfaget, skal jeg gerne komme over og hjælpe dem med det, selv paa Fyn, og med Hensyn til at finde ud af, hvorvidt der er Børn, der bør hjælpes eller ikke, tror jeg nok, Kommunalbestyrelserne ere i Stand dertil. De ville i ethvert Tilfælde med større Udsigt til Held kunne trække Skellet her end overfor Alderdomsforsørgelsen, hvor det ligeledes for en stor Del er overladt til Kommunalbestyrelserne, og hvor det er en i højeste Grad vanskelig og pinlig Gerning, der er paalagt dem.

Men Hovedindvendingen i det ærede Medlems Foredrag vor dog de Byrder, som Flertallet her i Tinget tilsigtede at paalægge Kommunalbestyrelserne. Han forudsaa, at dette Lovforslag vilde komme til at tilhøre Rigsdagens Makulatur-samling. Jeg haaber ikke, det vil ske, men jeg er enig med ham i, at vor Makulatur-samling er for stor. Dog er det ærede Medlem sikkert ikke berettiget til derfor at rette en Bebrejdelse mod vort Parti. En saadan maa vistnok rettes mod det Parti, han nu nærmest slutter sig til, nemlig Højre, som i mange Aar har misregeret Landet og fyldt dette Hus med Makulatur af umulige Love eller Lovændringer med de Herrers Navne. Massen af de Love, der forelægges Rigsdagen, kan vistnok betydelig indskrænkes, men skal det ske, maa — i ethvert Tilfælde, saa længe det nuværende System regerer — det ærede Medlem henvende sig til Regeringen, maa ske ogsaa til sine egne Partifæller.

Hvad angaar selve Princippet for denne Lov, der efter det ærede Medlems Mening vil være et af de Lovforslag, hvorved man lægger Byrder paa Kommunerne, gælder det for mig ikke om at undersøge, hvorvidt Kommunerne ville blive paabyrdede Udgifter, thi hvor Pengene skulle tages fra, kan man jo senere komme til. Der er mange af de Byrder, som hvile paa Kommunerne, som rettelig burde hvile paa Staten, men fordi Kommunerne Byrder tiltage, mener jeg ikke, man skal afvise en god Sag eller undlade noget, man tror er godt og som har sin Støtte i Be-